

zpravidla zabrané byty třetím osobám, jež nejsou jako strany v řízení pro zabírání bytů zúčastněny. Dle zákona ze dne 11. července 1922, čís. 225 sb. z. a n. (§ 14) mohou bytové úřady (které podle zákona o stavebním ruchu ze dne 11. března 1921, čís. 100 sb. z. a n. byly do 30. června 1921 zmocněny, by provedly opatření dle zákona o zabírání bytů obcemi ze dne 30. října 1919, čís. 592 sb. z. a n.) podle zákona toho činiti veškerá opatření, nutná za účelem vrácení zabraných bytů. To se v tomto sporu nežadá. Neboť tatáž žádost vznáší se ne proti obci, nýbrž proti oné třetí osobě, jež na základě nezákonného záboru užívá sporných místností. O tom mají rozhodnouti soudy.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs není odůvodněn. Nejvyšší soud sdílí právní názor rekursního soudu, že námitka nepřipustnosti pořadu práva není odůvodněna. Žalobce uplatňuje jako nájemník proti vlastníku domu právo z nájemní smlouvy dle §§ 1096 a násl. obč. zák., tedy soukromoprávní nárok, který dle §u 1 j. n. patří k příslušnosti soudu. Že v tomto případě zakročily správní úřady a omezily ve prospěch žalovaných nájemní právo žalobcovo, na soukromoprávním rázu zažalovaného nároku ničeho nemění, neboť Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. října 1921 zabráni sporných dvou pokojů jako nezákonné zrušil, pročež žalobce nyní nikterak není omezen v uplatňování svých nájemních práv před řádným soudem.

Čís. 2155.

Zákon ze dne 30. června 1921, čís. 252 sb. z. a n.

Třebas byl manžel, účastník války, prohlášen za mrtva, nelze přece manželství rozvázati, vyšly-li po té na jevo okolnosti, vzbuzující pochybnost o tom, že jest mrtev.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1923, R II 483/22.)

S o u d p r v é s t o l i c e usnesením ze dne 22. června 1922 prohlásil Vojtěcha S-a, jenž počátkem světové války nastoupil vojenskou službu, k návrhu jeho manželky za mrtva a manželství jeho za rozvázané. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh, by manželství bylo prohlášeno rozvázaným. D ů v o d y: Dopisem obecního úřadu v P. ze dne 9. července 1922, výpovědi Marie H-ové a konečně výpovědi navrhovatelky Antonie S-ové samé jest prokázáno, že Vojtěch S., který byl od roku 1916 nezvěstným, poslal Antonii S-ové listek datovaný v Kyjevě koncem prosince 1921; jak Marie H-ová, tak Antonie S-ová potvrdily, že rukopis Vojtěcha S-a dobře poznaly. Není zde tudíž předpokladů zákona ze dne 31. března 1918 čís. 128 ř. zák. pokud se týče zákona ze dne 30. června 1921, čís. 252 sb. z. a n., za kterých možno prohlásiti manželství nezvěstného účastníka světové války za rozvázané.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatelka má ovšem pravdu v tom, že dle čl. V. zákona ze dne 30. června 1921, čís. 252 sb. z. a n. pozůstalý manžel na základě prohlášení druhého manžela za mrtva může žádati, by manželství bylo soudem prohlášeno za rozvázané, dále, že výsledky řízení o návrhu na prohlášení za mrtva stačí i pro rozhodnutí, že manželství jest rozvázáno, a že §§ 112 až 114 obč. zák. nemají platnosti, pokud jde o účastníky války, avšak tato zákonná ustanovení předpokládají, že v době, kdy se rozhoduje o návrhu na prohlášení manželství za rozvázané, skutkové předpoklady prohlášení nezvěstného za mrtva nejsou zviklány. Není potřebí se šířiti o tom, že i právoplatné prohlášení za mrtva může vždy býti vyvráceno tím, že nezvěstný se objeví. V tomto případě nabylo ovšem pravomoci usnesení krajského soudu v Olomouci ze dne 22. června 1923, pokud jím Vojtěch S. byl prohlášen za mrtva. Než rekursní soud zjistil, že předpoklad tohoto usnesení, že Vojtěch S. nepřežil dne 1. března 1919, není správným, neboť S. poslal své manželce Antonii S-ové listek, datovaný v Kyjevě koncem prosince 1921. Neprošla tedy dvě léta od poslední zprávy, že Vojtěch S. je na živu a proto pro rozhodnutí o návrhu na rozvázáni manželství nemůže býti směrodatným usnesení prvního soudce, jímž Vojtěch S. byl prohlášen za mrtva. Právním rekursní soud ve smyslu Šu 2 čís. 5 pat. o mimospor. řízení k novým okolnostem přihlížel a žádosti o rozvázáni manželství nevyhověl přes formální pravomoc usnesení o prohlášení Vojtěcha S-a za mrtva.

Čís. 2156.

K založení sudiště dle Šu 88 odstavec první j. n. stačí úmluva o splnění a lhotejno, že nebylo též jednáno o žalovatelnosti kupní ceny ve splnění.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1923, R II 486/22.)

Žalobu o zaplacení kupní ceny za stroj, dodaný žalovanému statkáři, opřel žalobce co do místní příslušnosti o ustanovení Šu 88, odstavec první, j. n. S o u d p r v é s t o l i c e (okresní soud v P.) žalobu k námitce žalovaného pro místní nepříslušnost odmítl, r e k u r s n í s o u d námitku tu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalující firma dovolávala se k odůvodnění příslušnosti okresního soudu v P. pro tento spor záznamu ze dne 14. října 1920, ve kterém jest obsaženo ujednání koupě lisu na slámu s přísl. mezi zástupcem žalující firmy a žalovaným a v němž se praví mimo jiné, že kupní cena 9390 Kč jest splatna a žalovatelná v P. Žalovaný, který po přečtení záznam podepsal, projevil i s ujednáním, že kupní cena jest splatna v P., souhlas takovým způsobem, že v uvážení všech okolností nelze rozumně o jeho